ΕΛΕΥΘΕΡΟΣ ΛΟΓΟΣ

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 18 Ιουνίου 1921 Δεκατέσσερ μάρτυρες Ἀν ἡλ. ὥρα 5 λ. 9 Δύσ. 7 λ. 48

ΜΥΤΙΛΗΝΗ Ἔτος Ε' Ἀριθμός 1422.

Γραφεῖα καὶ Τυπογραφεῖα: Δεωφόρος Γεωργίου τοῦ Α'.

Τῆς Διευθύνσεως «ΕΛΕΥΘΕΡΟΥ ΛΟΓΟΥ» Μυτιλήνης

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

ΔΕΣΠΟΤΕΙΑΣ	ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ	ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ
Ἐτησία Δρ. 30	Ἐτησία Δρ. 50	Ἐτησία Δρ. 60
Ἑξάμηνος » 18	Ἑξάμηνος » 25	Ἑξάμηνος » 30

Συνδρομαὶ καὶ δημοσιεύσεις προπληρώνονται

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ ΠΡΩΪΝΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΦΙΛΕΛΕΥΘΕΡΩΝ ΑΡΧΩΝ

ΤΟ ΦΡΑΛΟΝ ΛΕΠΤΑ 20

Χειρόγραφα οὐδέποτε ἐπιστρέφονται | ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ: ΣΤΡ. ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΑΣ | Δι' ἀγγελίας καὶ διαπριβὰς ἰδιαίτεραι συμφωνίαι

ΑΠΟΚΕΝΤΡΩΣΙΣ

Πρέπει νὰ ἐλπίζωμεν ὅτι τὸ σχέδιον νόμου περὶ ἀποκεντρώσεως ἢ ὁποία ἐσήμερα, ὑπερ καταρτίζει ἡ βουλευτικὴ ἐπιτροπή, θὰ εἶναι ἕνα ἀπὸ τὰ πρῶτα νομοσχέδια ποὺ θὰ συζητήσῃ ἡ νέα Βουλή, μὲ τὸν κ. Γούναρη, αἱ ὁποῖαι ἀληθῶς ἐνδιαφέρονται διὰ τὴν εὐημερίαν τῶν ἐπαρχιῶν, ἐπρεπε νὰ δείξουν τὴν δέουσαν κατεύθυνσιν εἰς τὸ σπουδαιότατον τοῦτο διὰ τὴν ζωὴν ὅλων τῆς Ἑλλάδος ζήτημα.

Ἐὰν εἶναι ἀνάγκη ν' ἀποφεύγωμεν τὸν λόγον σύστημα τείνει νὰ καταστήσῃ τὴν Ἑλληνικὴν διοίκησιν ἀφ' ἑνὸς μὲν ἰδιως εἰς τὰς νέας χώρας, ποὺ μέχρι τοῦδε ἐξ πατριωτικῶν λόγων, λόγῳ τῶν περιστάσεων, δὲν ἐπρόλαβεν ἡ ἀγανάκτησις τῶν Νέων χωρῶν δὲν θὰ βραδύνῃ ὅμως νὰ ἐκδηλωθῇ ἐὰν δὲν ληφθοῦν συντόμως ἀπὸ μέρους διὰ γ' ἀποκτήσῃ ἔναν τοιοῦτον τμῆμα τῆς Ἑλληνικῆς πατρίδος τὴν ἰδικήν του ζωήν.

Βεβαίως ὑπάρχουν σοβαροὶ ἀντίλογοι κατὰ τῆς πλήρους ἀποκεντρώσεως, ἰδίως ὅσον ἀφορᾷ τὰς περιφερείας ὅπου κατοικοῦν πολλὰ ἀπὸ στοιχεῖα. Αἱ ἀντιρρήσεις αὐτὰς δὲν ἔχουν ἀξίαν νὰ βάλουν ἐφ' ἡμῖν τὸ νέον σύστημα. Ἡ βάσις αὐτὴ θὰ εἶναι **οἰκονομική** καὶ μόνον πολιτική. Ἡ ἐκλογὴ τῶν τοπικῶν συμβουλίων δὲν θὰ γίνεται διὰ δημοκρατικῆς ψηφοφορίας, οὔτως ὥστε νὰ δίδῃ τὰ αὐτὰ μὲ τὰ βουλευτικὰ ἐκλογικὰ ἀποτελέσματα. Ὑπάρχουν ὁ ἄφορος τρόποι ἐκλογῆς, διὰ τῶν ἐπαγγελματικῶν ὀργανώσεων, τῶν γεωργικῶν συνδέσμων καὶ παντὸς ἄλλου ὀργανωμένου σωματείου, ὡς καὶ πολλὰ μέσα πρὸς ἀποφυγὴν τῆς ὑπερισχύσεως τῶν ἐξ ἀστικείων ἢ καὶ ταῦτα εἶναι μέτρα χρήσιμα καὶ ἀπαραίτητα εἰς τὴν οἰκονομικὴν ζωήν.

Θ' ἀκουσθοῦν ἀσφαλῶς, καὶ ἀλλαὶ ἀντιρρήσεις εἰς τὰς ὁποίας καὶ θὰ εἶναι ν' ἀπαντήσωμεν ἀρκαταθέτως, διὰ νὰ μὴ ἐπιβραδύνωμεν τὴν πραγματοποίησιν τοῦ σχεδίου. Ἀλλὰ ἡ ἀρχὴ τῆς ἀποκέντρωσις κατὰ τινας, ἀναμφισβητοῦσαν διαφόρων πολιτικῶν, χαλάρωσιν τῆς ἐθνικῆς ἑνότητος κλπ. κλπ. Δὲν ἔχομεν κανένα λόγον δι' ἡ ἐθνικὴ συνείδησις θὰ ἔχῃ χαλάρωσιν τινα, ἔστω καὶ ἐν ἀρχῇ, ἀπὸ τὴν ἀποτέλεσμα μὲ τὰς νέας καὶ παλαιὰς Χώρας τῆς ὁμοεθνοῦς πατρίδος. Ἀπ' ἐναντίας φρονοῦμεν ὅτι ἐνισχυομένων τῶν διαφόρων τμημάτων, θὰ ἐνισχυθῇ σημαντικὰ καὶ τὸ σύνολον τοῦ Ἔθνους.

Ἡ ἄλλα δέ, ἤτις θ' ἀναπτυχθῇ ἐξ αὐτῶν εἰς τὴν παραγωγήν, τὸ δημόσιον ἔργον, εἰς τὰς συγκοινωνίας κλπ. θὰ εἶναι εὐεργετικωτάτη ἀπὸ πάσης ἀπόψεως.

Ὑπάρχουν ὅμως καὶ ἄλλοι λόγοι, σοβαροὶ διὰ τὴν Ἑλλάδα, οἵτινες ἐπιβάλλουν τὴν πλήρη ἀποκέντρωσιν. Ἡ ἀποξήρανσις ἑλῶν, πάνσιμον τῶν συγκοινωνίας, παραγωγὴν ἠλεκτρικῆς δυνάμεως, ἐπιστημονικὴν καὶ πρακτικὴν ἐκμετάλλευσιν γαιῶν, μεταλλείων, δασῶν κλπ. δλα αὐτὰ ἀπαιτοῦν διὰ τὴν πρόοδον ἐνὸς τόπου, δὲν τὰ περιμένομεν βέβαια οὔτε ἀπὸ τὸ κράτος οὔτε ἀπὸ τὴν ἰδιωτικὴν πρωτοβουλίαν. Μόνον ἀπὸ τοπικὰς ὀργανισμοὺς μὲ κοινὰ συμφέροντα τὰ περιμένομεν. Ὅτι τὰ πράγματα δὲν θὰ γίνωνται βέβαια πάντοτε ὁμαλά, ἄνευ κομπιασμῶν καὶ προσωπικῶν ἀντεγκλίσεων μεταξὺ ἀνθρώπων εἶναι βέβαιον.

Δὲν ὑπάρχει Ἑλληνικὴ Κοινότης ἢ ἐσωτερικὴν καὶ εἰς τὸ ἐξωτερικὸν, ἥτις νὰ μὴ παρουσιάσῃ τὸ ὑδατοδιαμέρισμα αὐτό. Ἀλλὰ τοῦτο δὲν τὰς ἐμποδίσει καὶ νὰ προοδεύσουν. Τὰ πάντα ἔχουν στάσιμα ἐφ' ὅσον ἀναμένεται ἀπὸ τὸ κράτος ἢ ἀπὸ τὴν ἰδιωτικὴν συνωμοσίαν νὰ δημιουργήσουν ἔργα καὶ ἡ ὠφελείας.

Ἡ προκείμενον δὲ περὶ τῆς ἰδιωτικῆς πρωτοβουλίας διὰ τοιαῦτα ἔργα, ἅτινα δὲν δίδουν ἄμεσα καὶ μεγάλα κέρδη, πρέπει νὰ ἔχωμεν ὑπ' ὄψει τὴν ψυχολογίαν τοῦ Ἕλληνος κεφαλαιοῦχου καὶ ἀμὴ περιμένωμεν μεγάλα πράγματα ἀπὸ τὸ Ἑλληνικὸν κεφάλαιον. Ἀλλ' οὔτε καὶ τὸ ξένον εἶναι δυνατὸν νὰ ἐνδιαφερθῇ, ἐφ' ὅσον δὲν δημιουργηθοῦν συνθῆκαι τοιαῦται, ὥστε νὰ παρέχουν πλήρη ἐγγύησιν διὰ τὴν ἀσφάλειάν του.

Ἐπίσημον δι κ. Γούναρης δὲν ἠρκέσθη εἰς τὰς θεωρητικὰς δηλώσεις, τὰς ὁποίας ἔσω; ἤντλησε ἀπὸ διάφορα συγγράμματα καὶ μελέτας, αἵτινες ἀφιδόνως ἐδημοσιεύθησαν ἐν Εὐρώπῃ κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη, ἀλλὰ διὰ παρόδῳ εἰς τὴν ἐπιτροπὴν μᾶλλον συγκεκριμένα στοιχεῖα ὅτως παρουσιάσῃ μίαν **ρεζικὴν** μεταρρύθμισιν σύμφωνον πρὸς τὰ ζεύγη μας; καὶ τὸν χαρακτῆρα τοῦ ἕλλην. λαοῦ. Θὰ εἶναι τοῦτο τὸ ὡραιότερον ἔργον του. Δὲν φαίνεται ὅτως νὰ ἔχῃ μελετήσῃ τὸ ζήτημα ἀπὸ τῆς οἰκονομικῆς του ἀπόψεως. Ὁμιλεῖ περὶ αὐτοτελῶν ὀργανισμῶν μὲ ἴδιον προϋπολογισμόν, ἀλλ' ἔχει ὑπ' ὄψει του μόνον τὴν διοίκησιν καὶ τὴν ἐλάφρυνσιν τοῦ κέντρου ἀπὸ ὅλα ἐκεῖνα τὰ τοπικὰ ζητήματα, ἅτινα θὰ ἐλύοντο εὐκολώτερον καὶ ταχύτερον διὰ τοῦ ἀποκεντρωτικοῦ συστήματος.

Δὲν πρόκειται ὅμως περὶ αὐτοῦ, μόνον, ἀλλὰ ἰδίως περὶ τῆς ὀργανώσεως τῆς παραγωγῆς ἐνισχυομένης δ' ὅλων τῶν μέσων ἅτινα ὑποδεικνύει ἡ πεῖρα καὶ ἡ ἐπιστήμη. Ὅ,τι δὲν ἐτέτυχεν τὰ ὑπουργεῖα τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας καὶ Γεωργίας καὶ οἱ πολυάριθμοι νόμοι, οὓς ἐψηφίσαμεν ἀποκτῶσαι οἰκονομικὴν ἀνεξαρτησίαν καὶ ἐνισχύουσαι ἀποτελεσματικώτερον τὸ κέντρον.

Ι. Δ. ΖΑΦΕΙΡΙΟΥ

ΕΝΤΥΠΩΣΕΙΣ

ΕΠΙ ΤΗΣ ΦΙΛΟΞΕΝΟΥ ΑΚΤΗΣ

Ὑπὲρ τὰ τρία καλάμια ἤθελεν ἀκόμη νὰ βασιλεύσῃ ὁ ἥλιος, ὅταν ἡ «Θησεὶς» μᾶς ἔρριψεν ἐπὶ τῆς φιλοξένου ἀκτῆς τῆς Β. Α. πλευρᾶς τῆς νήσου.

Δὲν θὰ ἀπέρνυαν νὰ ὁμολογήσω ὅτι εἴχομεν ἀπάρει τοῦ λιμένος μας πολὺ πρὸ μεσημβρίας οὔτε καὶ νὰ προσδιορίσω τὸν πραγματικὸν ἀριθμὸν τῶν μιλίων, τὰ ὁποῖα ἐπαίρνει ἡ βενζινάκατός μας, ἐὰν δὲν ἐφοβούμην νὰ ὀξύνω τὴν ὑπερηφάνειαν τοῦ φίλου πράκτορος. Δὲν δύναμαι ὅμως καὶ νὰ μὴν προειδοποιήσω τοὺς αὐτὸν ὅσον καὶ τὸν ἰδιοκτήτην τῆς θηριώδους σκάφης, ὅτι καλὰ θὰ ἔκαμνεν, ἐφ' ὅσον νομίζουν ὅτι πάνουν αἱ καταιγίδες τὸν ἐναλσίγωνα κακῶς πλεόντων, νὰ προφυλαχθοῦν μερικὰς ἡμέρας ἀπὸ κάθε κακόν...

Δὲν εἶνε διόλου ἀπίθανον νὰ νομισθῇ ὅτι, ταῦτα λέγων καὶ συνιστῶν, μόνον τὴν ἰδικήν μου γνώμην ἀντιπροσωπεύω. Ὁμολογῶ ὅτι δὲν ἔχω πληροφορίαν τὸν συμπλοιτῶρον μου. Τοῦτο ὅμως δὲν σημαίνει πάντ' διότι οὗτοι, χάριν εἰς τὰς ἀνερευνήσεις βουλῆς τοῦ Ὑψίστου, ζοῦν, ὅτως καὶ ἐγώ, καὶ εἶνε δυνατὸν νὰ ἀρεσθησοῦν. Εἶμαι δὲ ὑπερβαίως ὅτι θὰ ὑπερθεματίσουν εἰς ἀναθέματα. Τὸ μόνον διὰ τὸ ὁποῖον εἶνε δυνατὸν νὰ ἐπιπλαγοῦν καὶ νὰ ἀποφήσουν εἶνε τὸ πῶς ἐγὼ ὁ κατηυθυνσιασμένος καὶ κατεγοητευμένος ἀπὸ τὸν πλοῦν μετερλιήθην ἤδη εἰς φορδὸν κατήγορον. Διότι εἶνε ἀληθὲς ὅτι μόνος ἐγὼ μεταξὺ ὅλων δὲν ἔβλεπα τὴν βραδύτητα τῆς σχεδίας καὶ δὲν ἔδειξα διαὐτὸν ἀπὸ τὰ ἀπόρροντα τῶν. Οἱ κάτοικοι τοῦ Βατοὺμ τοῦ ὁποίου ἡ κυριαρχία παρεχωρήθη ἀπὸ τὴν Τουρκίαν εἰς τὴν Γεωργίαν διὰ τῆς παρούσης συνθήκης, θὰ χαίρουν τῶν αὐτῶν δικαιωμάτων.

Ἄρθρον 13ον. Τὸ ἄρθρον τοῦτο ἀφορᾷ τὴν ἀνταλλαγὴν τῶν αἰχμαλώτων.

Ἄρθρον 14ον. Οἱ συμβαλλόμενοι δεχόντει ἐντὸς βραχέος χρονικοῦ διαστήματος νὰ κανονίσουσι συμφωνίας προξενικὰς, οἰκονομικὰς καὶ ἐμπορικὰς ὡς καὶ συμφωνίας ἀφορώσας τὰς σιδηροδρομικὰς σχέσεις μεταξὺ τῶν δύο Κρατῶν.

Ἄρθρον 15ον. Ἡ Ρωσσία ὑποχρεοῦται διὰ τῶν διοίτων διαβημάτων νὰ ἐνεργήσῃ παρὰ τῶν λεγομένων τῶν Ἀσιανοδακῶν δεσμῶν.

Τὸ πολίτευμα τῆς Μεσοποταμίας θὰ εἶναι πολίτευμα ἀραβικοῦ βασιλείου μὲ βασιλέα ἰδιαγενῆ. Ἡ ὑποψηφιότης τοῦ Ἐμίρου Φεϊζάλ ὑποδεικνύεται ὑπὸ τῆς Ἀγγλίας εἰς τοὺς Ἄραβας ὡς ἡ μᾶλλον κατάλληλος δι' αὐτούς. Τὸ Κουρδιστὰν θὰ ἀνακηρυχθῇ αὐτόνομος ἐπαρχία, ἡ περιφέρεια πέραν τοῦ Ἰορδάνου θὰ ἀνακηρυχθῇ ἀνεξάρτητον κράτος κυβερνώμενον προσωρινῶς ὑπὸ τοῦ Ἐμίρου Ἀμπτουλά, ἀδελφοῦ τοῦ Ἐμίρου Φεϊζάλ, μὲ τὴν συνεργασίαν Ἀγγλων συμβούλων. Ἡ Συρία καὶ ἡ Παλαιστίνη δὲν θὰ ἀλλάσουν πρὸς τὸ παρὸν πολίτευμα.

— *Ἡ Ἀγγλικὴ Κυβέρνησις ἀπεφάσισε τὴν πώλησιν 113 πολεμικῶν.*

Τὸ Ἀγγλικὸν Ναυαρχεῖον θέτει εἰς δημοπρασίαν 113 πολεμικὰ συμπεριλαμβανομένων εἰς ταῦτα 5 νητῶν νάουτ τὰ ὁποῖα ἀφοῦ ἀφοπλισθοῦσιν θὰ παραδοθοῦν εἰς τὴν Ἀγγλικὴν βιομηχανίαν.

Ἐκτὸς τῶν 5 ντρεντ νάουτ ὑπάρχουν 6 καταδρομικὰ πρώτης γραμμῆς, 6 καταδρομικὰ δευτερεύοντα, 70 τορπιλλοβόλα καὶ ναυτοφόρες. 13 ὑποβρύχια καὶ 8 μονητόρ.

Ἡ πώλησις τῶν πολεμικῶν τούτων πλοίων θεωρεῖται ἡ μεγαλειτέρα ἴης ἔχει γίνει μέχρι σήμερον ἐν Ἀγγλία. προαναγγέλλει δὲ ἄλλας πωλήσεις τῆς αὐτῆς ψύσεως, τὰς ὁποίας τὸ Ἀγγλικὸν Ναυαρχεῖον σκέπτεται νὰ ἐπιφέσῃ ἀπὸ τὸν ἐπόμενον ἔτος καὶ ἐκτοίχῃ ὅλικὸν τὸ ὁποῖον ἢ δὲν ἀντιποκρίνεται εἰς τὰς σημερινὰς ἀνάγκας ἢ περιττεύει κατόπιν τῶν σημαντικῶν ἐλαττώσεων ὁπλισμοῦ ὑπέσπη ὁ Ἀγγλικὸς Στόλος κατὰ τὸν πόλεμον.

— *Ἡ Ἀγγλία ἀπέναντι τῆς Ἑλλάδος*

Ἀθῆναι, 15.— Τηλεγραφοῦν ἐκ Λονδίνου, ὅτι τὸ ἔγκαιρον φύλλον «Παρατηρητὴς», ὅπερ θεωρεῖται διερμηνεύον τὰν γνώμας τοῦ Ἀγγλου πρωθυπουργοῦ, γράφον διὰ τὴν στάσιν τῶν Συμμάχων ἀπέναντι τῆς Ἑλλάδος γράφει:

«Παρ' ὅλα ταῦτα, ἡ Ἀγγλία, ὑλογτερον εἶνε διατεθειμένη νὰ φανῇ ἀνεκτικὴ καὶ δείξῃ ὑπομονὴν ἀπέναντι κρατους, τὸ ὁποῖον χθὲς ἀκόμη ἦτο σύμμαχός μας, καταπατοῦσα τὴν Συνθήκην, ἡ ὁποία φέρει τὴν ὑπογραφήν μας».

Περαιτέρω ὁ «Παρατηρητὴς» γράφων περὶ τῆς πολιτικῆς τῆς Ἀγγλίας λέγει:

«Ἡ Ἀγγλικὴ κυβέρνησις, πρὸς τὸ ὄφος Ἀνατολικὸν πρόβλημα καὶ ἰδίως ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὴν περὶ Σμύρνης γαλλικὴν πρότασιν, δὲν θεωρεῖται ὡς μέσον πρὸς εἰρήνευσιν τῆς Ἀνατολῆς, ἀποβλέπει μὲ δλίγωτερον ἐλαφρὰν συνείδησιν παρὰ ἡ κυβέρνησις τῶν Παρισίων».

Κατωτέρω τὸ βαρυσήμαντον ἄρθρον θέτει ὁ «Παρατηρητὴς» βεβαιοῖ ὅτι ἡ Ἀγγλία δὲν ἐνοεῖ νὰ καταπατήσῃ τὸ βάσιμον κύρος τῶν ὑπογραφισθεισῶν συνθηκῶν.

Η ΕΦΕΤΕΙΝΗ ΕΣΟΔΕΙΑ

Τὸ ὑπουργεῖον τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας κατακλύεται καθ' ἑκάστην ἀπὸ τηλεγραφήματα προερχόμενα ἐκ τῶν γεωργικῶν ἐπαρχιῶν, καὶ τῶν ὁποίων τὸ περιεχόμενον εἶναι αὐτόχρημα ὀλεθρόν.

Τὰ τηλεγραφήματα ταῦτα ἀγγέλουν στερεοτύπως ὅτι αἱ συγναὶ βροχαί, αἱ ὁποῖαι συνοδεύονται καὶ ἀπὸ χάλαζαν, ἐπροξένησαν καταστροφάς. Αἱ «καταστροφαὶ» αὗται δὲν εἶνε τρόπος τοῦ λέγειν. Εἶνε πραγματικότης. Διότι ἡ ἐφετεινὴ καλοκαιρία καθ' ὁλόκληρον τὸν παρελθόντα μῆνα Μάϊον εἶνε ἐκ τῶν σπανίων φαινομένων. Παρομοία καλοκαιρία κατὰ Μάϊον, ἡ ὁποία κατέστρεψε τὸ πλεῖστον τῆς γεωργικῆς ἐσοδείας, εἶχε σημειωθῇ κατὰ τὸ ἔτος 1909.

Αἱ βροχαὶ καὶ ἡ χάλαζα τοῦ ἐφετεινοῦ Μαΐου, κατὰ τοὺς ὑπολογισμοὺς τῶν ἐν ταῖς ἐπαρχίαις νομαρχιακῶν πρὸς τὸ ὑπουργεῖον τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, θὰ φέρουν μείωσιν τῆς ἐσοδείας κατὰ ὀν 0/0 κατ' ἐλάχιστον. Παρέχομεν κατωτέρω λεπτομερείας τῶν ὑπολογισμῶν τούτων ἐπὶ τῶν διαφόρων εἰδῶν τῆς παραγωγῆς.

Δημητσιανά. Τὰς περισσοτέρας ἡμέρας τοῦ Μαΐου εἰς ὁλόκληρον τὴν Θεσσαλίαν καὶ ἰδίᾳ τὴν πεδινὴν (ἐντὸς κάμπου ὅπου καλλιεργοῦνται τὰ δημητριακὰ) ἔβρεξε. Αἱ πλημμύραι ἐκ βροχῶν ὑπῆρξαν συχνόταται. Συνεπὸς αἱ ζημίαι τῆς ἐσοδείας τῶν δημητριακῶν εἶνε μεγάλαι, φθάνουσαι τὰ 60—70 0/0. Πρέπει νὰ σημειωθῇ ὅτι ἐφέτος εἰς τὴν Θεσσαλίαν δὲν ἐσπάρησαν εἰμὴ ἑκτάσεις ἀνεχόμεναι εἰς 7—10 0/0 ὀλιγώτερα ἀπὸ τὰς ἐκτάσεων αἱ ὁποῖαι ἐσπείροντο ἄλλοτε. Τοῦτο διότι κατὰ τοὺς μῆνας Ὀκτώβριον, Νοέμβριον καὶ Δεκέμβριον ἐπεκράτησαν βροχεροὶ καιροί, ἐμποδίζοντες τὴν σπορὰν. Οὕτω, κατὰ τοὺς ὑπολογισμοὺς τῶν γεωπόνων, ἡ ἐφετεινὴ ἐσοδεία εἰς δημητριακὰ τῆς Θεσσαλίας ὄχι μόνον δὲν θὰ ἐπαρκέσῃ διὰ τὴν τροφὴν τῶν κατοίκων, ἀλλὰ δὲν θὰ ἐπαρκέσῃ οὔτε καὶ διὰ τὴν προσεχῆ σπορὰν. Συνεπὼς ἡ ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ εἰσαγωγὴ σίτου καὶ δημητριακῶν εἰς τὴν Ἑλλάδα κατὰ τὸ προσεχὲς ἔτος θὰ αὐξηθῇ.

Ἄμπελοι. Αἱ περιφέρειαι εἰς τὰς ὁποίας καλλιεργεῖται ἡ ἄμπελος ὑπέστησαν σημαντικὰς ζημίας. Εἰς τὴν Μεσσηνίαν αἱ ζημίαι ὑπολογίζονται μέχρι τοῦδε εἰς 30 — 40 0/0. Εἰς τὴν Εὔβοιαν αἱ ζημίαι εἶναι μικρότεραι, ἀνερχόμεναι εἰς 25 0/0. Εἰς τὴν Καισαλληνίαν καὶ τὴν Ζάκυνθον ἐπίσης 25 0/0. Εἰς τὴν Ἀττικὴν ἀνέρχονται εἰς 40 — 50 0/0. Συνεπὼς ἡ ἐφετεινὴ παραγωγὴ σταφυλῶν ὑπολογίζεται ὅτι θὰ στερηθῇ τῆς περισσοτέρας κατὰ 35 — 40 0/0.

Σταφίδες. Μέχρι πρό τινων ἡμερῶν, ὑπῆρχον ἐπίσημοι πληροφορίαι κατὰ τὰς ὁποίας ἡ ἐφετεινὴ ἐσοδεία τῆς σταφίδος ὑπελογίζετο εἰς 280 — 300 ἑκατομμύρια χιλιόγραμμα. Αἱ βροχαὶ τοῦ τελευταίου δεκαπενθημέρου ἠμαύρωσαν τὰ ποσὰ τοῦτο τῆς παραγωγῆς. Αἱ προξενικαὶ ἐκθέσεις ζημίαι ὑπολογίζονται εἰς 10 — 12 0/0.

Ὀπῶραι. Αἱ βροχαὶ τοῦ Μαΐου ἔσχον ἰδιαιτέρως δυσμενῆ ἀντίκτυπον ἐπὶ τῆς παραγωγῆς τῶν ὀπωρῶν. Αἱ ἀπὸ τὴν Ἀττικοβοιωτίαν καὶ τὴν νοτίαν Θεσσαλίαν.

Εἰς τὰς κατωκὰς καταστροφὰς προσετέθησαν ἐφέτος ἐνωρίτερον τοῦ συνήθους καὶ αἱ ἀκρίδες. Ἀλλ' εὐτυχῶς ἡ ἐπιδρομὴ αὐτῶν ἔως τώρα τουλάχιστον εἶνε ἀραιά.

(«Οἰκονομολόγος»)

ΑΙ ΑΝΑΓΚΑΙ ΤΗΣ ΥΠΑΙΘΡΟΥ

Ὁ «Ἐλεύθερος Λόγος», ἔχων κύριόν του μέλημα τὴν ἐξυπηρέτησιν τῶν τοπικῶν ἀναγκῶν, εὐχαρίστως ὑποβάλλει πρὸς τὸν κ. Γεν. Διοικητὴν τὴν θερμὴν παράκλησιν τῶν χωρῶν Συκαμιᾶς καὶ τῶν πέριξ, ἐξαιτούμενον τὴν στοργικὴν του μέριμναν καὶ διὰ τὸ ζήτημα τοῦ Τελωνείου Σκάλας-Συκαμιᾶς.

Δὲν εἶνε ἡ πρώτη φορὰ ποὺ γίνεται λόγος διὰ τὸ ἐν λόγῳ ζήτημα. Πολλάκις ἀπὸ τοῦ 1912 καὶ ἐντεῦθεν ἠκούσθη ἡ φωνὴ τῆς περιφερείας ταύτης ἄλλοτε ὡς παρακάλεσις καὶ ἄλλοτε ὡς παράπονον. Καὶ πολλάκις ἡ ἀπάντησις τῶν ἁρμοδίων ὑπῆρξε καθησυχαστικὴ, χωρὶς ὅμως, ἀτυχῶς, οὐδέποτε νὰ ἐξέλθῃ ἀπὸ τὰ ὅρια τῶν ὑποσχέσεων.

Τὸ ζήτημα ἔχει ὡς ἑξῆς:

Ἡ Σκάλα Συκαμιᾶς ἀπὸ πάντοτε ἐπὶ Τουρκοκρατίας Ὑποτελωνεῖον. Κρίνομεν περιττὸν νὰ ὑπομνήσωμεν τί σημαίνει διὰ μίαν περιφέρειαν ἐμπορικὴν νὰ ἔχῃ ὑποτελωνεῖον.

Ἐν ἔτει τῶν πρώτων ἀγαθῶν τῆς ἐλευθερίας ὑπῆρξεν ὁ ὑποβιβασμὸς τοῦ λιμένος ἀπὸ ὑποτελωνεῖου εἰς Τελωνοσταθμαρχεῖον. Ἡ αἰτία τοῦ ἀγαθοῦ τούτου ἀπεδόθη τότε εἰς ἐλλιπῆ προσωπικὸν καὶ λόγους οἰκονομίας. Ἤτο δὲ καὶ γενικὸν τοιοῦτον δὶ τὴν νῆσον μας, ἀφοῦ καὶ ὁ Μανδραμίδος καὶ ἄλλα περιφέρειαι νοσταλγοῦν καὶ θὰ νοσταλγοῦν ἐπὶ πολὺ τὴν μακαρίαν ἐκείνην ἐποχὴν τῆς Τουρκικῆς ἁμαρτωλότητος ἥτις, μέσα εἰς τὰ μοιρολατρικὰν ραφεῖα δὲν ἠρνεῖτο καὶ μερικὰς στοιχειώδεις εὐκολίας εἰς τοὺς φορολογουμένους Γκαουρήδες.

Κατὰ τὸ 1918 ὅμως καὶ πάλιν δι' ἐλλείψιν προσωπικοῦ καὶ λόγους οἰκονομίας τὸ ἀνεπαρκὲς ἤδη διὰ τὴν ἐξυπηρέτησιν τῶν ἀναγκῶν τῆς Σκάλας Τελωνοσταθμαρχείου ὑπεβιβάσθη ἐκ νέου εἰς Τελωνοφυλακεῖον! Ἔστι δὲ τελωνοφύλαξ

Ο ΚΛΕΦΤΗΣ ΤΟΥ ΦΙΛΙΟΥ

Ἐγὼ παρὼ καὶ δὲ μιλῶ
κ' ἡ κόρη χαμπὲ μὲ.
«Ποῦ πᾶτες, κόρη τοῦ φιλιοῦ
καὶ κοπανεῖς τὲ ἀράτης;
—Μ' ἂν εἶμαι κλέφτης τοῦ φιλιοῦ
καὶ κομπανεῖς τὲ ἀράτης,
τί μοῦ δίνες τὰ χρῆμ σου
κ' ἐγλυκοφίλησά τα;
—Κι' ἃ σοῦ δώκα τὰ χρῆμ μου
κι' ἐγλυκοφίλησές τα,
νύχα ἠτο ποιὸς μᾶς ἔθαψες;
—Τάστρο τε αὐγῆς τὸ λαμπρὸ
ἐκεῖνο μᾶς ἐθάψες,
καὶ τάστρο νεχμάλωσε
καὶ τὸ πε τοῦ θαλάσσα,
καὶ τὸ θαλάσσι τοῦ κοψιοῦ,
καὶ τὸ κουτὶ τοῦ νιόσε,
κι' ὁ γιάτης τὸ διαλάλησε
'ς τὴ γῆ τὴν οἰκουμένη.»

Δημοτικὸ

ΓΕΓΟΝΟΤΑ
ΚΑΙ ΣΧΟΛΙΑ

ΑΙ ΔΗΛΩΣΕΙΣ

τας [illegible] [illegible] [illegible]